KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart

KOM(89) 472 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 4. december 1989)

(90/C 10/08)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Tilstedeværelsen af et tilstrækkeligt stort, veluddannet og godkendt personale er af central betydning for en smidig og sikker luftfartsdrift;

luftfarten er en yderst dynamisk sektor i hurtig udvikling og med en særdeles international karakter; derfor kan balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft opretholdes mere effektivt på fællesskabsplan end på nationalt plan;

det er derfor vigtigt, at den fælles transportpolitik udbygges, så den kommer til at sikre fri bevægelighed for de ansatte i den civile luftfartstrafik i Fællesskabet;

virkeliggørelsen af det indre marked ved udgangen af 1992 kræver, at der findes et effektivt lufttransportsystem til sikring af personers uhindrede bevægelse inden for Fællesskabet;

udøvelsen af de centrale funktioner i den civile luftfart er i de fleste medlemsstater kun mulig for personer med et certifikat;

kravene til sådanne certifikater er så forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, at det i mange tilfælde er vanskeligt for en statsborger i en medlemsstat at udøve en tilsvarende funktion i en anden medlemsstat;

de kvalifikationer, der kræves som forudsætning for udstedelsen af certifikater, er ikke fastlagt af Fællesskabet; medlemsstaterne kan derfor stadig selv fastsætte niveauet for sådanne kvalifikationer for at garantere sikkerheden ved den service, der tilbydes på deres område; de kan derimod ikke, uden at overtræde de forpligtelser, Traktaten pålægger dem, kræve, at en statsborger fra en medlemsstat erhverver disse kvalifikationer, som de almindeligvis kun definerer ved en henvisning til deres egne nationale uddannelsessystemer, dersom den pågældende allerede har erhvervet alle eller en del af disse kvalifikationer i en anden medlemsstat;

derfor skal enhver medlemsstat, hvor en funktion i den civile luftfart er reguleret, tage hensyn til kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat, og fastslå, om disse kvalifikationer svarer til de kvalifikationer, den kræver;

en fællesskabsprocedure for anerkendelse af certifikater og kvalifikationer for personale, der udøver funktioner i den civile luftfart, vil kunne bidrage til at lette overholdelsen af traktatforpligtelserne og sikre uhindret mobilitet for arbejdskraften; anerkendelse af certifikater vil blive lettet yderligere som følge af medlemsstaternes forpligtelse til at respektere minimumskrav til certifikater i overensstemmelse med den ottende udgave af juli 1988 af tillæg 1 til konventionen om international civil luftfart;

det er allerede nu muligt at anerkende certifikater for privatpiloter i alle medlemsstater;

erhvervspiloter underkastes normalt supplerende prøver for at få adgang til at føre fly i en anden medlemsstat end den, hvor de har erhvervet deres certifikat; denne praksis er en hindring for den frie bevægelighed inden for luftfarten og bør ændres; der er derfor behov for en hurtig indsats for erhvervspiloters vedkommende;

løsningen af de øjeblikkelige problemer i forbindelse med overbelastningen af luftrummet gør det nødvendigt, at der hurtigt uddannes et betydeligt antal nye flyveledere, hvis funktion er af vital betydning for en smidig og sikker luftfart;

de uddannelsesfaciliteter, der findes i medlemsstaterne, imødekommer ikke alle steder behovet;

medlemsstaterne skal derfor i overensstemmelse med Traktatens artikel 7 uden forskelsbehandling give statsborgere fra andre medlemsstater adgang til offentlige og private uddannelsesinstitutioner og prøver med henblik på erhvervsudøvelse;

for at nå til fuldstændig gensidig anerkendelse af certifikater er det vigtigt at fastlægge fælles krav til certifikater og uddannelser;

det vil være hensigtsmæssigt at delegere beføjelsen til at fastlægge sådanne krav til Kommissionen med bistand fra et forskriftsudvalg —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på medlemsstaternes procedurer ved udstedelse af certifikater og deres krav på den civile luftfarts område til flybesætninger og personer, der er beskæftiget ved flyvedligeholdelse, flyvekontroltjeneste, flyklarering m.v. og ved luftfartsstationer.

2. Bestemmelserne i dette direktiv finder kun anvendelse på medlemsstaternes statsborgere.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) *certifikat:* ethvert gyldigt dokument, der er udstedt af en medlemsstat, og som giver indehaveren ret til at udøve funktioner i den civile luftfart. Denne definition omfatter også ratings, der er en del af certifikatet

b) *rating:* enhver autorisation, der er påført eller tilknyttet et certifikat, og som omfatter særlige betingelser, rettigheder eller begrænsninger i forbindelse med dette certifikat

c) *anerkendelse af certifikater:* enhver godkendelse eller validering fra en medlemsstats side af et certifikat eller en del af et certifikat, der er udstedt af en anden medlemsstat. Anerkendelsen kan ske ved, at medlemsstaten udsteder et nationalt certifikat

d) *godkendelse:* tilladelse til i en medlemsstat at bruge et certifikat, der er udstedt i en anden medlemsstat, til det formål, der er anført i certifikatet

e) *validering:* en medlemsstats udtrykkelige angivelse på et certifikat, der er udstedt af en anden medlemsstat, af, at dette certifikat kan anvendes på lige fod med dens egne certifikater til det formål, der er anført i certifikatet.

Artikel 3

1. Kræver en medlemsstat, at personer for at udøve en funktion i den civile luftfart skal være i besiddelse af et certifikat, anerkender den uden unødig forsinkelse og supplerende prøver ethvert certifikat eller dele heraf, der er udstedt af en anden medlemsstat, og som vedrører den pågældende funktion.

2. En medlemsstat skal anerkende et certifikat, der overholder de normer, der er fastlagt i de i henhold til artikel 9 fastsatte fællesskabskrav.

3. Enhver person, der er indehaver af et af en medlemsstat udstedt certifikat som privatpilot, har adgang til at føre luftfartøjer, der er registreret i en anden medlemsstat, jf. dog artikel 8. Denne godkendelse gælder kun udøvelse af rettighederne som indehaver af et certifikat som privatpilot og hermed forbundne flyratings i henhold til visuelflyvereglerne (Visual Flying Rules (VFR)) og udelukkende om dagen i et fly, der er godkendt til flyvning med kun én pilot.

Artikel 4

1. Som undtagelse fra de i artikel 3, stk. 1, fastsatte principper gælder det, at dersom et i en medlemsstat udstedt certifikat eller dele heraf er baseret på krav, der ikke er ækvivalente med kravene i den medlemsstat, der anmodes om at anerkende certifikatet, meddeler denne medlemsstat skriftligt indehaveren af certifikatet dette og oplyser, hvilke supplerende krav og/eller prøver der er nødvendige, for at certifikatet kan anerkendes.

Disse oplysninger meddeles samtidig den medlemsstat, der har udstedt certifikatet, og Kommissionen.

2. Indehaveren af certifikatet skal efter anmodning herom have mulighed for at indstille sig til en eventuel supplerende prøve hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest tre måneder efter datoen for indgivelsen af ansøgningen.

3. Når ansøgeren kan godtgøre, at han opfylder de supplerende krav og/eller har bestået den eller de krævede prøver, anerkender vedkommende medlemsstat straks det pågældende certifikat eller den pågældende del heraf.

Artikel 5

Uanset artikel 4 og indtil der er vedtaget fællesskabskrav i henhold til artikel 9, samt under forudsætning af, at indehaveren af certifikatet opfylder de særlige valideringskrav, der er anført i bilaget,

a) skal en medlemsstat validere et certifikat, der mindst opfylder de normer, der er anført i ottende udgave af juli 1988 af tillæg 1 til konventionen om international civil luftfart

b) kan en medlemsstat højst kræve en egnethedsprøve, som angivet i bilaget, i forbindelse med certifikatet, der ikke opfylder de minimumskrav, der er anført i ottende udgave af juli 1988 af tillæg 1 til konventionen om international civil luftfart.

Artikel 6

I forbindelse med udstedelse af certifikater anerkender alle medlemsstater, jf. dog artikel 3, enhver kvalifikation, erfaring og uddannelse inden for civil luftfart, der er erhvervet i en anden medlemsstat, og som er ækvivalent med deres egne nationale krav.

Artikel 7

Medlemsstaterne drager omsorg for, at statsborgere fra andre medlemsstater får adgang til offentlige og private uddannelsesinstitutioner og til prøver og procedurer med henblik på erhvervelse af certifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner inden for civil luftfart, på samme vilkår som deres egne statsborgere.

Artikel 8

1. Udsteder en medlemsstat et certifikat på grundlag af et af et tredjeland udstedt certifikat eller dele heraf, skal dette påføres certifikatet. Andre medlemsstater er ikke forpligtet til at anerkende et sådant certifikat eller dele heraf.

2. Uanset stk. 1 anerkender medlemsstaterne certifikater, der er udstedt af Forbundsrepublikken Tyskland på grundlag af et af Den Tyske Demokratiske Republik udstedt certifikat.

Artikel 9

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 1992 efter den i artikel 10 fastsatte procedure foranstaltninger med henblik på harmonisering af kravene til certifikater og uddannelser. I forbindelse med udarbejdelse af udkast til sådanne foranstaltninger skal Kommissionen høre repræsentanter for de erhverv, der er omfattet af dette direktiv.

2. Indtil sådanne krav til certifikater er vedtaget, skal medlemsstaternes krav til certifikater mindst svare til niveauet for kravene i ottende udgave af juli 1988 af tillæg 1 til konventionen om international civil luftfart.

3. Medlemsstaterne kan, jf. dog artikel 5, beslutte, at de af dem før den 1. juli 1990 udstedte certifikater forbliver gyldige.

Artikel 10

1. Med henblik på varetagelsen af de i artikel 9 anførte opgaver bistås Kommissionen af et udvalg, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, når der er tale om afgørelser, som Rådet skal træffe efter forslag fra Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

   b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller foreligger der ikke nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret stemmeflertal.

   c) Hvis Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse ikke har truffet afgørelse, vedtages de foreslåede bestemmelser af Kommissionen.

Artikel 11

1. Efter konsultationer med Kommissionen træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. juli 1990 at bringe deres love og administrative bestemmelser i overensstemmelse med dette direktiv. De giver straks Kommissionen meddelelse herom.

De i henhold til første afsnit vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle efterfølgende love og administrative bestemmelser, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Særlig valideringsprocedure

Den danske udgave af bilaget er ikke disponibel

Fonctions	Exigences spéciales de validation				Épreuve d'aptitude
	Licence	Exigences médicales	Âge	Expérience	
1. Transport aérien commercial effectué à l'aide d'aéronefs certifiés FAR 25/ JAR 25					
a) Commandant de bord	a) Licence de pilote de ligne	a) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	a) 21-60	a) 1 500 heures de vol sur aéronefs FAR 25/ JAR 25 en temps que commandant de bord	a) Épreuve de vol avec épreuve IR en vol ou sur simulateur
b) Copilote	b) Licence de pilote de ligne	b) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	b) 21-60	b) 1 500 heures de vol sur aéronefs FAR 25/ JAR 25	b) Épreuve de vol avec épreuve IR en vol ou sur simulateur
2. Transport aérien commercial éffectué à l'aide d'aéronefs non certifiés FAR 25/ JAR 25					
a) Commandant de bord	a) Licence de pilote professionnel A avec IR	a) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	a) 21-60	a) 1 000 heures de en temps que commandant de bord dans les transports commerciaux depuis l'obtenation de la IR	a) Épreuve de vol avec épreuve IR en vol ou sur simulateur
b) Copilote	b) Licence de pilote professionnel A avec IR	b) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	b) 21-60	b) 1 000 heures de vol dans les transports aériens commerciaux	b) Épreuve de vol avec épreuve IR en vol ou sur simulateur
3. a) Travail aérien éffectué à l'aide d'aéronefs (sauf vols d'instruction)	a) Licence de pilote professionnel A	a) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	a) 21-60	a) 700 heures de vol en temps que commandant de bord sur aéronefs conventionnels comprennant 200 heures de pratique des travaux aériens pour lesquels la validation est demandée, dont 50 heures accomplies durant les 12 derniers mois	a) Vérification en vol (dans la fonction)
b) Travail aérien éffectué à l'aide d'hélecoptères (sauf vols d'instruction et opérations au large)	b) Licence de pilote professionnel H	b) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	b) 21-60	b) Idem ci-dessus mais remplacer aéronefs par hélicoptèrs	b) Vérification en vol (dans la fonction)

Fonctions	Exigences spéciales de validation				Épreuve d'aptitude
	Licence	Exigences médicales	Âge	Expérience	
4. Transports commerci ou opérations au large effectué en hélicoptère					
a) Commandant de bord	a) Licence de pilote de ligne H (avec IR si requis)	a) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	a) 21-60	a) 1 500 heures de vol en temps que commandant de bord pour le type d'activités à valider. Si qualification IR requise, avoir acquis une expérience de 500 heurs depuis l'obtention de la qualification	a) Test de vol aux instruments (en vol ou sur simulateur)
b) Copilote	b) Licence de pilote professionnel H (avec IR si requis)	b) Attestation médicale de classe 1 sans restriction	b) 21-60	b) Idem ci-dessus	b) Test de vol aux instruments (en vol ou sur simulateur)

Par aéronef conventionnel, il y a lieu d'entendre les aéronefs autres que ceux certifiés JAR 25 et les ultra-lègers.